

ZENTAI HIRLAP

HELYI ÉS VIDÉKI-ÉRDEKŰ TARSADALMI ÉS KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

DEÁK UTCZA 363. SZ.

Kéziratok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési árak:

egész évre 4 frt., félévre 2 frt

Hirdetések és nyiltér díjazása megállapodás szerint.

A szocialisták.

Ezeréves nemzetünk sok minden bajai közepette még elég szerencsés, hogy kebelében nem ismeri az úgynevezett államfelforgató szektákat. A nihilisták, anarhisták, s hozzájuk hasonlók hajmeresztő merényleteit a fennálló társadalmi rend és létező törvényes intézmények ellen csak az újságokból ismerjük, s ilyenkor mindannyiszor jól esik konstatálnunk, hogy a mi társadalmunk még ment az államfelforgatók ádáz tusától, lelketlen merényleteitől.

Hogy azonban ez így van, ennek mint kétségkívül örvendetes jelenségnek magyarázata a magyar nép faji jellegében keresendő és meg is található. A magyar népnek lovagias gondolkodása soha sem volt barátja az aknamunkáknak, s az a dicsőséges ezeréves múlt is azt bizonyítja, hogy valahányszor a magyar nép igazainak és jogainak biztosítását veszélyeztetve látta, sohasem szövetkezett a dinamittal és orgyilokkal, hanem mindannyiszor nyílt sisakkal küzdve használta őseitől öröklött dicső kardját.

Csak az utóbbi időkben hallottunk valamit az úgynevezett szocialista fészkelődésekről, melyek egyes helyeken már-már imminens alakot is kezdettek ölteni. A nemzetközi szocialdemokrata apostolok azonban — mert így szeretik magukat nevezni — csakhamar belátták, hogy nemzetközi boldogító eszméikkel nem sokra mennek a magyar néppel, mely szívós kitartással képes volt századok sújtó csapásait átszenvedni, de arra soha sem lesz képes, hogy ennek a vérrel szerzett és áztatott magyar földnek csak egyetlen porszemét is megtagadja — hogy nemzetközi legyen.

Igy alkotta tehát meg maga a magyar

munkás nép, nem ugyan a pártvezetőség jóakarátából, sőt mondhatni annak dacára a magyar szocializmust, mely mint ilyen a napokkal ezelőtt lezajlott alkotmányos küzdelemben már részt és helyet követelt magának.

Hogy mily horderővel bír az, hogy a hazánkban mostmár mintegy 70000 működő tagot számláló szocialista tábor kivétel nélkül nemzetközi jellegéből, s jogainak védelmére nem a közfelfogás szerint felforgatást jelentő vörös zászló alatt küzd vakon és számvetés nélkül a következményekkel: — hanem elveinek remélt diadala jeléül — kiüzi a dicső trikolorát, s azzal, és az alkotmányosság formái között megy a harcba jogainak kiküzdése végett: ennek hatását már a közel jövő örvendetes igazolni fogja.

Eddig valahányszor a nemzetközi szocialdemokraták bajaik orvoslásának módzatai fölött tanácskozára gyűltek egybe, mindannyiszor a nemzetköziség nyomatékos hangoztatása mellett kikeltek a magyar államiság ellen, s így a dolgoknak elkerülhetlen vége mindannyiszor az lett, hogy a csendőrszuronyok szétzavarták őket. Mióta azonban bevették magukat az alkotmányosság tánczaiba és sérelmüket alkotmányos formákban adják elő és tárgyalják, azóta soha sem találkoztak csendőrszuronyokkal.

Igazán jól esett hallani, midőn a szocialdemokrata pártnak Budapesten érzsébetvárosi képviselőjelöltje dr. Goldner Adolf mintegy tízezer szocialista dörgő éljenzései közepette különös nyomatékkal hangsúlyozta: „Követeljük Magyarországnak úgy közigazgatásilag, mint politikailag teljes függetlenségét, mert az egyénileg szabad polgár csak szabad hazában lehet boldog.”

Szeretjük remélni, hogy a magyar szo-

cialdemokratapárt erről az útról, mely az alkotmányosság útja, nem fog többé létezni, s nem fog hallgatni többé az idegenből idezakadt hontalan apostolokra, kik eddig vadul és lelketlenül tüzeltek elvtársaikat mellé a szuronyok ellen is, mert a porba hulló vérben ők nem látnak testvér vért, — hanem követni fogják az oly komoly és igaz meggyőződésű vezéreket, mint például dr. Goldner Adolf, ki első sorban is magyarnak vallja magát, s magasabb intelligenciával képes lesz a vezetésére bizott pártot megóvni a végzetes szerencsétlenségektől.

Ha a magyar szocialisták ily módon, az alkotmányosság sánczain belül, a magyar államiság eszméjével és annak dicső szimbólumával, a trikolorral mennek harcba jogaiknak kiküzdése végett, — akkor törekvéseikhez hova-előbb megnyerik az egész társadalom rokonszenvét, — s miután e téma fölött most már úgy sem lehet napi-rendre térni, — sőt a napi sajtó is komolyan kezd vele foglalkozni, — eljöhét az idő, hogy a társadalom maga nyújt segítséget az oly erősen sajgott béklyók megoldására.

Az adó.

Régóta hangzó általános óhaj, hogy az adótörvényeket teljesen reformálják és új törvényekkel pótolják. Adórendszerünk rossz, és ha nem is káros a kormányra, az államra nézve, de a szegény népet segíti tönkretenni, mely véres verejtéket izzad és szenved méltánytalanul kirótt adójáért. Ezért helytelen az adórendszer, mely a szegény népre rózza az elviselhetetlen adót és ezért kell megváltoztatni alapjából a tarthatatlan adórendszerünket. Az adórendszer reformálása, az adótörvények

A „ZENTAI HIRLAP” TARCZAJA.

Volna szárnyam . . .

Volna szárnyam! elözpülnék
Tyy kies vidék felé,
S ott pihennék, hol madárhang
Éled, s a vig csermelyé;
Míg a Mivnek*) gyöngye karja
Édes lángra költene
És az álmok szép honából
Szébb valóra intene.

Kisfaludy Károly.

A csodaszor.

— A népelethől. —
Irtá: Török István.

Nem hiába dalolta Sugár Pali, a falu első legénye „Hét vármegyén a babámnak nincs párja”, de valóban messze vidéket bejárta már Juhász Juliska néven ismert. — Mintha a teremlő is csak egymás kedvéért teremtette volna őket, oly kifogástalan, sőt irigylésre méltó volt mindkettő, hogy méltán büszke lehetett rájuk az egész falu.

Sugár Pali kiszolgált huszárörrmester volt, százas termete, s mindig gondosan kiesapott fekete tömött bajusza, s a katonaságtól magával hozott, tekintélyt parancsoló külső megjelenése csakhamar megtették a falu első legényévé. Meg is felelt Pali e megtiszteltetésnek derekasan, mert midőn vasárnap délelőttökint a nagymisére vezette a falu legénységét, vállra vetett cifra szűrében s rézfokkal kezében úgy nézett ki e derék legénytábor

*) Kedvesének.

élén, hogy dicsőségét még egykori generálisa is megirigyelte volna tőle.

Nem esoda tehát, hogy a falu leányai rajta felejtették szemüket, s ezüst sarkantyújának minden pengését visszahangozták a szűzi keblek epedő dobbanásai. A legénység hajtott is szavára, mert ha a fogadóban mulatozás közben verekedés támadt, elég volt Palinak egyetlen szava is, hogy azt megakadályozza, mert jaj volt annak, ki szavának nem engedelmességet, kérelmetlenül ellátta annak baját a körülötte levő markos legények, mint hű testőrei. Szóval Pali volt a multságok lelke, s midőn ilyenkor szíve egyetlenével, a szép Juliskával járta a ropogósat, nem tánczoltak tovább a többiek, hanem körbefogva bámulták a falu ékeségét, a boldog, szerelmes gerlepárt; s Pali elragadó hévvel szoritotta erősen dobogó keblére szíve egyetlen szerelmét, kinek kipirult arca már vállán pihent, mint a nyári hőségben lehajlott fésző rózsabimbó.

De úgy látszik a sors is megirigyelte e végtelen boldogságot, mely földi lények körül ügyis keveseknek jut osztályrészül. A véletlen-e, vagy a sorsnak előre kiszámított szeszélye hozta magával, de úgy történt, hogy midőn egy alkalommal Sugár Pali egymagában áradozott boldogságában a fogadó asztalánál, beköszöntött oda és mellé telepedett Telkes András, a falu első gazdája.

— Mit búszulsz Pali fiam — kezdé meg a társalgást András gazda — hiszen tudom én, hogy nagy gond van a fejedben, mert házasodni szeretnél, de se magadnak, se kedvesednek nincs semmije.

— Ne káromolja az Isten! András gazda, — válaszolá Pali, mert nincs annak szíve, ki azt merészi mondani, hogy nekünk semmink sincs Kelleknek nagyobb vagyon drága Julisom hű szerel-

ménél, s az én izmos, munkára termett két karom is csak ér valamit.

— Mind igaz ez, Pali fiam, de csak olyan vigasztalódás ez, mint akinek rózsás tányérja van, de nincs bele ennivalója, mert neked sincs szerződésed az Uristennel, hogy izmos karjaidat minden reggel munkára légy képes felemelni. — És e beszélgetés közben volt rá gondja András gazdának, hogy az előttük immár egész csapatban álló üres üvegek száma minél gyorsabban szaporodjék.

Meg is tette hatását, hogy András gazda ily mederbe terelte a társalgást, mert Sugár Pali nem sokára kezdte belátni, hogy bizony az élet küzdelmes napjaiban sokszor ki lehetnek majd téve nélkülözéseknél. Kapott is András gazda Pali e lát-szólagos elkeseredésén, mert bár elérékenyült hangon, de a mely kétségbevonhatlanul magán viselte annak látszatát, hogy az elmondandók által nagy kő esik le bánatos szívéből, — ekkép fűzé tovább a szóbeszédet: „Pedig rajtad mulik, hogy a falu első gazdája lehess, mert jól tudod, hogy egyetlen leányom, szép vagyonom egyedüli örököse, minden kérést visszautasított, mert szívének szerelme egyedül érted lánogol.” Majd búsan folytatá: „Ne okoz gyászt életem alkonyuló napjaira, egyetlen leányom szemlátomást való elhervadásával, légy az én kedves gyermekem, s holnap már a falu legszebb hat ökre felett pattoghat ostorod.”

És egek csodája! e szavaknál mintha csak érző szíve megszűnt volna dobogni, agya képtelen lett volna tovább gondolkozni, — mert másként lehetetlen, hogy ne talált volna szavakat feleletre.

De nem talált, s ellenkezés nélkül engedte karját András gazda karjába fűzni — s ballagtak hazafelé.

Nagy volt András gazda házában az öröm, s a rég óhajtott, de talán most nem is várt vendéget a különben is csinos Boriska ölelő karjai

kodifikálása nem késhelek sokáig. Siettetni az általános panaszt, keserűség mely a szegény nép minden rétegében minduntalan felhangzik.

Mert ugyan lehet-e az államnak akarata, ezélja, tönkretenni a nép egész rétegeit? Lehet-e az államhatalom hivatása, hogy családokat földönfutókká, koldúsokká, nyomorult hajléktalanokká tegyen?

Nem. Jövő adórendszerünknek olyannak kell lenni, hogy az adó akkora legyen hogy fizethessük, és ne kelljen ezer számra tartani az állam kenyere, és a sok adóvégrehajtót és adótisztet.

Mi e rövidke cikkek keretében nem akarunk általánosságban sem foglalkozni azzal, hogy miképpen rendezzék adórendszerünket és korrigálják idevágó silány törvényeinket, nem akarunk rámutatni az egyes módzatokra, lehetőségekre, mert hiszen az adóügy rendezésének mikéntje a pénzügyi szaktekintélyek alapos tudásától függ.

Már pedig igazán nagy pénzügyi szaktekintélyekkel bír ez az ország, mit legjobban bizonyít közigazdaságunk rohamos fejlődése. Ép ezért adóreformunk sikerét nem veszélyezteteli pénzügyi szaktekintélyeink tudása, hanem igen is veszélyeztetheti pénzügyi szaktekintélyeink esetleges fondorgondolkozása.

Megmondjuk, mit értünk ezalatt. Értjük azt, hogy szaktekintélyeink nem úgy fogják rendezni az adóreformot, mint az a nép érdekében állana, hanem úgy, a mint azt a mellékérdekek parancsolják. Félreteszik meggyőződésüket, melyet a tudás érlel bennük: és számítják a mellék érdekeket, melyet a fellettük álló egyének presszionálnak rájuk.

Ha e pressziót nem gyakorolják, ha tudós pénzügyi embereink csakis legjobb meggyőződésüket, tudásukat, alapos tapasztalataikat fogják felhasználni és tekintetbe venni, ha meg lesznek óvva oly szerencsétlen befolyásoktól, a melynek káros következményei: az adótörvények sikertelen átdatlan rendezésében, vagyis inkább újított rendtelenségében, nyilvánulnának, — akkor még van remény, hogy megtalálják a sikeres megoldást, azt a kulcsot, a melylyel helyesen lehet számítani az adót és kiróni az állam polgáira az állami terheket.

Mi csak egy jótanácsal kívánunk szolgálni azoknak, kik hivatják adórendszerünket megváltoztatni és helyes adórendszerrel pótolni. De ezt a tanácsot meg kell szivlelni, ezt az indítványt élő tette leírlelni, ha azt akarjuk, hogy az új rendszer javaslatát törvényre váltsák.

Mi ugyanis meg vagyunk győződve, hogy ha indítványunkat, az egész nemzet óhaját mellőznék: nincs az a magyar törvényhozás, nincs a képviselőház, mely az új adótörvényt meg merné szavazni még csak általánosságban is.

A tekintetbe veendő körülmény pedig abban áll, hogy az adót úgy kell rendezni — és ezzel nem mondunk semmi újat, — hogy a szegény

emberen kevesebb legyen a teher, mint a gazdagon.

De ezt mi nem számtani arányban értjük, hogy például a szegény ember 100 frt után 6 frt adót fizessen, és a gazdag milliomos egy millió frtja után 60 ezret. Az adókulesnak olyannak kell lennie, hogy a gazdagságnak a terhekkel nem csak arányosan, hanem fokozatosan nagyobbaknak kell lenniük. Míg a szegény ember például 100 frt keresete után 4 frtot fizet adó gyanánt, addig a gazdag ember 100 ezer forint jövedelme után nyolceztiz ezer forintot.

Vagyis a nagy terheket nem a köznéptömegének kell viselni, mely izzad, fárad és dolgozik a kenyérért. A kenyérből nem lehet, nem szabad elvenni annyit, hogy az állam terheinek fedezetéért ne maradjon elég a szegény embernek. A nagy terheket a nagy vagyonosoknak kell viselniük.

Sokan lesznek persze a vagyonosok közül, kik az ilyen rendezésre felfognak szólani, hogy hiszen ez méltatlanság.

De nem az. Mert gongoljanak azok az urak arra, hogy mit „élvez” a szegény ember az államtól? Még talán polgárjogot sem. Fizeti adóját és nem kap érte semmit, legfeljebb, hogy életbiztonságát védi meg az állam. Hát a gazdag emberről, hogy gondoskodik az állam? Élvezi a közjogokat szerepét juttat neki a közéletben és társadalomban megvédi vagyonát, igen, biztosítja tőkét és örözi azt.

De az egy alkotmányos államban nem is lehet másképp. A vagyonbiztonság adja meg az ország ipari és kereskedelmi felvirágzását, és jaj annak az államnak, hol a vagyonbiztonság megrendül, pusztulásnak indul az az ország.

De ez államban viszont, mert hisz mindig alkotmányos állam voltunk, a jogegyenlőségnek is kell uralodnia. Ha a gazdag ember százszor és százszor több adót fizet és terhet ró le, mint a szegény, azért ne gyakorolhasson több jogot, mint az a másik. Ép ezért az adórendezés képesen okvetlen leszállítandó a census.

De e tekintetben óvatosságnak kell lennünk és úgy kell leszállítanunk a cenzust, hogy az ne képezzen kész szerencsétlenséget az eladósodott államra. A különböző nemzetiségek arányához képest kell e kérdést megoldani és pedig úgy, hogy az állambontó célzattal izgágáskodó hazafiatlan nemzetiségek a beszállított cenzus által többségben ne jöjjenek.

Most még csak egyet. Álljon jogában minden szegény embernek földművesnek, munkásnak, bárkinék úgy fizetni részletekben és akkor fizetni adóját, mikor azt legkönnyebben bírja.

Persze az állam kárán; úgy kell e nehéz kérdést megoldani, hogy ezért az államháztartás menete és gépezete meg ne akadjon és az adóhátralékok veszedelmes nagyságban fel ne gyűljenek.

fogadták. Hiszen régi ismerősök voltak ők, kiket még a gyermekkori édes emlékek fűznek össze, s mondjam-e tovább, hogy nagy lakoma kíséretében megtartották mindjárt a kézfogást is.

Amig ezek csaknem hihetetlen valósággá váltak, az alatt szép Juliska puha párnán rózsás álmok között szendergett. Eseményre vált álmban az, ami után hite szerint már úgy sem soká kell gyöngye szívének epednie. Menyasszony volt, a legboldogabb, kinek Isten oltárához vezető útját az ég angyalai hinték be fűsli rózsabimbókkal, hol a világ legszebb és legméltóbb legényének, Sugár Pálnak mondta el őszintén szerető szívének legforróbb imáját és esküjét: „Holtomiglan és holtodiglan.”

De még a mennyei boldogsággal elárasztó álomnak is csak a rideg valóságra ébredés a vége, s ki hitte volna, hogy ugyanaz nap, a mely felkelő biborsugaraival még a rózsás álmok közli szendergő szép szűz menyasszonyi fátylát aranyozta be, — utolsó sugaraival már gyász leplettől búcsúzik el.

Mint a nyári hőségben kiszáradt számfedelen villángyorsan végig fut a fellobbant láng, oly gyorsan terjedt a faluban a hír már kora reggel, hogy Sugár Pali hűtlen lett szép Juliskához, — s a vén anyókák mintegy tanubizonyosságot szolgáltatva jóstehetségüknek, erősítették is: „tudtam én, mondtam én előre, hogy sohasem veszi el a földhöz ragadt szegény Julist.”

E hír ébresztette fel boldog álmából a boldogtalan leányzó is. A hír megvívóiban bár egyúttal vigasztalókra is talált, — de lehetett-e gyarló szavakkal halálisan megbérbzett szívére gyógyító balszámot önteni? A menny trónusától örök tüze taszított angyalok érezhették oly lesújtóan örök boldogságuk elvesztését, mint a mily fájdalommal vértelt az ő megcsalt szíve.

Elzárkózva, könyzápor között várta meg, míg alkonyodni kezdett, s ekkor magához véve egyetlen értékes holmiját, egy diszes selyemkendőt, a falu alatt elballagott a vén Dorka anyó viskójához, kiről a vidéken el volt terjedve, hogy nemcsak a betegségeknek, hanem a szíveknek is gyógyítója. A vén kuruzsló nem kevésbé volt meglepetve, midőn a falu ékességét ily dült arccal és agyonstírt szemekkel látta maga előtt, de miután a hír már ő hozzá is elhatott, kezét megfogva csakhamar vizsgáltni kezdte: ne sirj szép leányzó, a tenyeredből kiolvasom, hogy kedvesed ártatlan szívedet megcsalta, de tudod, hogy én a betegszívek gyógyítója vagyok.

A letört rózsabimbó még mindig nem tudott szóhoz jutni, csak zokogott fájdalmasan, s átadta selyemkendőjét a vén Dorkának, ki ekkép folytatta: vigasztalódjál, szép leányzó, e csodaorvosság visszafordítja hűtlen kedvesed elfordult szívét, mert az ő szíve másé nem lehet. — E biztató szavakra a bánatos földi tündér megtört szívében egy fájdalom enyhítő titkos érzelmé nyílt át, egy pillanatnyi boldogító remény, hogy ő még egyszer birtokába juthat szíve egyetlen szerelmének, — aki nélkül e földön nem tud, nem akar élni.

Hazamenve csakhamar teljesen kiürítette a kapott üveg tartalmát, hogy a csodás hatás minél előbb jelentkezhessek, — azután bánatos fejét az álom karjaiba hajtá, hogy szabadulva a rideg valóság kínos fájdalmától, ismét csak Sugár Pali boldog menyasszonyának lássa magát.

Szemei bezáródtak . . . De nem a mennyi boldogságot varázsló álom rózsát hintő ujjai zárták most be, hanem egy hideg, fagyos kéz, mely kiöli az életnek utolsó lehelletét is. Most teljesedett be csak valóban álma, mert angyalok jöttek érte, hogy elvezessék viruló rózsaberkeken át a boldogság otthonába, hol a szívek hurjai többé nem a győtrő

Ugy kell elrendezni az adófizetéseket, hogy a munkás ki hetenként kapja bérét, 52 heti részletben fizethessen, a hivatalnok havonként kapja fizetését, tehát 12 részletben, a földműves aratás után lát pénzt tehát akkor mikor eladta búzáját, és így tovább.

És vajjon akad-e munkás, ki pár forintnyi adóját meg nem fizetné, mikor azt hatosonként rólhatná le és így volna ez minden rangú és állású polgárnál is.

Ez újítás eredménye meg vagyunk arról győződve megfelelően a várakozásoknak. Nagyobb lenne az adójövedelem, kevesebb a behajthatatlan adó és nem kellene annyi szerencsétlen embert földönfutóvá, hajléktalaná tenni az állam nevében és az állam követeléseért.

Az adónak részletlenként befizetése, most is fennáll, de ez rendszertelen, rossz és még kérelmezni is kell. E kedvezmény ma már áldatlan s többé nem állhat fenn és úgy rendezendő, mint azt itt kifejtettük. Késedelmi kamat persze fenntartandó, de viszont okvetlen le kell szállítani 4—4½ %-ra.

Ezeket akartuk, elmondani adórendezésünk ügyében és érdekében, mert meg vagyunk győződve, hogy az adóreformálás küszöbén van; megoldását égető szükségé tette az általános panasz és a nép felajdulása ezer és ezer ajakkal.

Fölvívás

Magyarország összes tanügyi férfaihoz és a tanügyi iránt érdeklődő polgárhoz!

Az „Eötvös-alap” országos tanító-egyesület, melynek a II. egyetemes tanügyi kongresszus köteletségévé tette a „Tanítók Háza” létesítését, azzal a kérelemmel fordul Magyarország összes tanítósaigaihoz, (tanárhoz, tanítóhoz és tanítónőhöz), valamint általában a jótékony vagyonosabb osztályhoz, hogy készpénz-vásárlásai alkalmával attól az üzletembertől, a kítől vásárol, kérje sőt követelje a „Visszatérítési Pénztár” szelvényeit és azokat küldje be a létesítendő „Tanítók Háza” javára az egyesület pénztárához: Roller Mátyas úrhoz (Budapest, VI. ker. Nagyzsö utca 1. szám.) Ezek a szelvények tudvalevőleg azt az u. n. kassza-skontót képviselik, a mit készpénzvásárlásoknál, minden áremelés nélkül, minden üzletember a saját jól felfogott érdekében, szívesen megad.

Erről a külföldön már általánosan ismert intézményről a kereskedelmi miniszter megbízásából Vörös államtitkár 1896. június 7-én kelt leiratában így nyilatkozik: „Kereskedelmi és általános közigazdasági szempontból a felvetett eszmét, hogy a készpénzfizetési engedmények, melyek magukban véve könnyen elkallódó csekély összegeket tesznek ki, a megjelölt módzatok mellett tőkésítessenek, helyesnek tartom, mert a szóban levő eljárás megvalósítása nemcsak a tőkegyűjtést segítő előhanem ösztönzést adna arra, hogy a készpénzen való vásárlás előmozdíttassék, mi úgy a kereskedelemre, miútt a fogyasztó közönségre nézve csakis előnyös következményekkel járhat.”

fájdalom hangjától, hanem a bájdalú csalóanyagok magasztos énekétől rezegnek.

És álmát többé nem zavará meg a rideg valóságra ébredés.

Ott feküdt puha párnák közt az igéző alak, mint a gonosz kezek által letört lilium, mely himporát még szirmain hordja, színével elbájol, illatával elkábít, de megvannak szakítva benne az idegszalak, melyek eme kiválóságait létrehozták, ápolák, s az életet közvetítik.

Elhatott e rémhír Sugár Palihoz is, kít éppen Boriska ölelő karjai közt talált. Az első pillanatra azt sem tudta, hogy szívéhez vagy agyához kapjon-e, úgy érezte, hogy szíve e váratlan érzelmek súlya alatt kezd megmerevedni, s agya a kiábrándulásban kezd homályosodni. De a következő pillanatban már mint villám szakítá ki magát Boriska karjai közül, — s ment előre. Utján most már nem az öntudat, hanem valami titkos ösztön vezette. Végre útközben megállt . . . Valami ismerős házra talált, mert kapujára támaszkodva érthetetlen hangokon kezdte dudolgatni: „Hivom ki, csalom ki, de hiába nem jön ki . . .” És meghallották e dalt odabenn is, mert ismerős volt az — nem egyszerű hangzott e daltól a tágas utca holdvilágos esteiken, melynek hívó szavára megjelent az ékes gyöngyvirág.

Kijöttek a halottas házból, de akik meglátták a kapufélfájára borult dudoló legényt, arczukon nem a megbotráncolás, hanem az elszörnyűködés kifejezése ült, s ajkukról önkénytelenül röpültek fel e szavak: nagy Isten . . . szegény Pali! . . .

Nem merték megszólítani, ő sem szólt senkihez. De a midőn elvezte a már anynyira megszokot dal eldudolását, bement a halottas házba, s megállt a zokogók közt. Mozdulatlanul egymásra tapadt ajkaira nem jöttek hangok, szemébe többé

Ezt az intézvényt óhajtja az „Eötvös-alap” országos bizottsága a „Tanítók háza” javára felhasználni s azért kéri ugy a kartársakat, valamint kér általában mindenkit, hogy ne kíméljék azt a kis fáradságot, mely ezen szelvények gyűjtésével és pénztárosunkhoz való beküldésével jár. Nem készpénz-áldozatot kérünk mi, hanem csak egy kis fáradságot, akinek majdan száz még száz árva hálaja lesz bőséges jutalma!

Az „Eötvös-alap” országos bizottsága az Általános Visszatérítési Pénztár Részvénytársaság alapszabályaihoz meggyőződött arról, hogy a szelvénybetéteket árvapénzek elhelyezésére alkalmas (pullárisan) biztos, kamatozó értékek vásárolhatók s így semmi körülmények közt sem lehetünk kitéve annak, hogy kartársaink és a nagy közönség ily módon megtakarított, e nélkül ugyanis elkallódó filléreit elvesznek, mert a Visszatérítési Pénztár kötelezve van megerősített alapszabályai által arra, hogy a populárisan biztos értékek kezelését állami ellenőrzés alá helyezze.

Fölkérjük tehát újból is t. kartársainkat, valamint a „Tanítók háza” iránt érdeklődő jótékony közönséget, hogy készpénz-bevásárlásuknál a Visszatérítési Pénztár szelvényeit követeljék s e szelvényeket főnnebb említett pénztárosunkhoz beküldeni sziveskedjenek. Ha főlészölésünk meghallgatásra talál, évenként több ezer forintot gyűjthetünk a „Tanítók Házára”, melynek létesítését a II. egyetemes tanügyi kongresszus összehívása is fontosnak és kívánatosnak mondotta.

Budapest, 1896 november elején.

Lakits Vendel,
titkár.

Pétery Sándor,
elnök.

Különfélék.

Eljegyzés. Kónya József zentai áll. h. anyakönyvvezető eljegyezte Konecz István kedves leányát Flóra kisasszonyt.

Veszedelemes amazon. A mi derék Márkus Urbánunk a mult héten komoly veszedelemben forgott. Kicsi bújja, hogy fel nem nyársalta a vasvillára egy harcias természetű amazon. Ugyanis egy pandúr kíséretében hivatalosan felkereste Branovacski Vladónét s miután az lakásába beereszteni nem akarta, erővel hatolt be oda. A szilaj vörű hölgy ezt a vakmerőséget nem tűrhette, felkapott egy közelben levő vasvillát és ha Márkus idejében el nem hártja botjával a felé intézett szúrást, hát a villa hegyére kerül, mint valami gombóc. Az életveszélyes támadásért feljelentette Márkus a veszedelmes amazont a bíróságnál.

Ingatlanok forgalma. Legutóbbi kimutatásunk óta a következő zentai ingatlanok kerültek átírás alá a telekkönyvvel: Huszák Illés, Zakariás, Verona, és Franczi 459. sz. házuk 7/8 része Farkas Péter Visontai és neje 457 frt 50 kr-ért; — Farkas Barát József és neje 629. sz. háza Burány Balázsra 500 frt-ért; — Obrádov Vászó 8 1/2 lánca földje neje Aradszki Miliczára ajándékozás címén; — néhai Rúza Jakab 1391. sz. háza és 1 1/2 lánca földje kiskorú gyermekre öröklés címén; — néhai Rácz Szabó Örsze Renkó Imréné 2701-2. sz. háza kiskorú gyermekeire öröklés címén; — néhai Mélykúti Nagy Magdolna Pelléné 7 hold 600 öl földje gyermekeire öröklés címén; — néhai Velecz Ilona Kovács Antalné 299/a sz. házában fele gyermekeire öröklés címén; — néhai Huszág Mihály és neje Ugyonka Tóth Rozál 1785. sz. háza

nem özlönlöttek könyek, mert lefutottak azok most szívébe, s elfojtának ott minden kifejezhető érzelmét. Tágra nyílt szemével csak bámult mereven maga elé a levegőbe, a nélkül, hogy a körülötte lévő tárgyakat észre venné.

Megkondultak végre a bánatos hangú harangok. Hangjukat el-el kapdossa a szellő fuvalma, s úgy adja vissza, mintha elfojtott zokogás törne ki belőle. Könyező gyász tömeg kísér ki egy virágokkal elhalmozott koporsót. Csak egy ember van közöttük, a ki nem tud könyezni, csak halad a koporsó után mélyen lehajtott fővel, halad anélkül, hogy most már tudná, kit kísér vagy hova kíséri.

Leeresztették a drága halottat utolsó nyugvó helyére, s föléje domborult az a hant, mely határa mindannak, ami földi, legyen az boldogság vagy boldogtalanság, mert e hantra helyezi le a koldús munkáját, s a király gyémántos koronáját. A gyászoló tömeg egy áldás, s egy elejtett könyecsepp kíséretében búcsút vesz a sirhanttól is, csak egy ember áll még mindig a sir mellett mereven, némán, mintha nemcsak lábai, de szemei is pyökeret vert volna a friss hant fővényében.

És ott áll ő napok, sőt évek multán is, de többé nem a daliás levante, hanem a kiaszott, felismerhetetlen rémalak. S valahányszor — új lakó érkezvén a sirok rideg homába — megcsendült a temető kis harangja, pontosan elhallagott a temető kapujába, mint aki vár valakit, — s az ilyenkor könyörületos hívek által odanyújtott alamizsnákat kiaszott, reszkető karokkal fogadta el. De azután visszament a egyedüli tartózkodási helyére, a drága sírhoz, mely fölött egyszer csak halva találták.

Beteljesült tehát a vén Dorka jóslata; hogy a Sugár Pali szíve másé nem lehet; de éppen azért, mert igazat mondott, adott orvosának csodás hatása fölött még behatóban elmélkedni, bő alkalom kínálkozott neki a börtön falai között.

és 6 lánca földjéből 1 lánca Huszág Pál és neje, 500 frt-ért, 1 lánca Fajka Pálra 500 frt-ért, a ház Keekés István nedajra 1100 frt-ért, 4 lánca föld pedig az örökösökre; — Kozma József 1815. sz. háza Branovacski Péterre 500 frt-ért; — Repeczki Rozália Huszák György Józsefné 1 1/2 lánca földje Tatyly Lyubkóra 550 frt-ért; — Hevér Mária Báló Jánosné 1 lánca földje Kőrösi Istvánra 500 frt-ért; — Vibirál Dénes 2 lánca földje Boros Julis Csizmadia Lukácsnéra 840 frt-ért; — Zentai általános takarékpénztár 940—941/b. sz. háza Tichi szül. Takács Juliannára és Tichi Rudolfra 4000 frt-ért; — néhai Jovanovits Radiszáva és Milicza 118 hold földje kk. Jovanovits Verára öröklés címén; — ifj. Györe István 1 1/2 lánca földje Matyko Jánosné Kőrösi Franczira 1040 frt-ért; — Fajka Mária Bubolyákné 1 lánca földje Boros Gyevi Ferenczre 795 frt-ért; — Rudics József 2 lánca földje Tóth Katona Gergelynére 1200 frt-ért; — Rudics József 1 lánca földje Tóth Katona Gergelyre 400 frt-ért; — Forgács Miklósné Eszes Ilona 1 lánca földje Gsernák Katalinra 500 frt-ért; — Bálint Mihály és neje 1 lánca földje Vuits Jánosra 500 frt-ért.

Garázda vendég. Kovácsévits József koresmáros feljelentette a rendőrkapitányságnál Vakares János napszámot, hogy f. hó 11-én részegen betért a koresmájába és ott éktelen ordítást vive véghez garázda magaviselésével botránkozta az ott jelenlevőket. Miután pedig hiábavalónak bizonyult minden rendreállítására, kiutasította a koresmahelyiségből, mit a nekiszéledett, bepálkázott vendég azzal viszonozott, hogy a koresma ablakjait sorra beverte. — A rendőrkapitányság bizonyára meg fogja magyarázni az illedelmef neműdö vendégnek, hogy ha már kiutasították a koresmából, nem illik az ablakon visszaköszönni.

Belőresés lopás. Annak idején közöltük, hogy Csonka Ferenc lakatos-inas betört Kovácsévits József koresmájába és onnan 1 üveg pálinkát és 6 frtnyi aprópénzt ellopott. A esendőrség a nyomozás során kistította, hogy Csonka Ferenc nem egyedül követte el ezt a betörést, hanem a somszédában lakó özvegy Benesné pék-inasának, Kazinczi Vinczének is van része benne. Áruló lett a pálinka, mit noha Kazinczi Vincze dugva tartott, de inas társai kiszagoltak s azon körülmény, hogy Csonka Ferenc letartóztatás után Kazinczi Vincze megszökött. A esendőrség előkerítette szökéséből Kazinczit és kivallatta, hogy miként hajtották végre a betörést. Kazinczi átment a lakatos műhelybe teknőkaparót élesíteni s ott Csonka rábeszélte a betörésre. Szereztek egy forgópisztolyt és 7 darab töltényt és éjjel után 2 óraker Csonka a koresma folyosó ablakán bemászva kinyitotta belülről az ajtót s a kívül forgópisztollyal lesben álló társát beeresztette. Azután még két ajtót felfeszítve 1 üveg pálinkát és 6 frtnyi aprópénzt loptak. Kijövet megosztottak a prédán. A esendőrség mind a két bűnöst letartóztatta és átkísérte a kir. járásbíróhoz.

Az áruló kőtény. Tasi Jánosnénak jutott ki az a ritka szerencse, miszerint szomoruan kellett tapasztalnia, hogy a kőtény nemcsak a betakarásra, hanem a felfedeztetésre is alkalmas portéka. Tasi né öngyásága sűrűn ellátogatott Klein Inácz boltjába; de minél sűrűbben vizitelt az üzletben, annál gyorsabban kelt lába nem valamennyi rögnek, hanem minél több szövetnek. Tegnapelőtt is megfizette a nevezett céget öngyásága kitüntető magas látogatásával és kiválasztott magas izlésének megfelelően egy kőtényt 2 frt 15 kr. értékben; de az éber személyzet nem hagyván beködni szemét a kőtényre, csakhamar észrevette, hogy az a hirneves kőtény sok minden másféle ki nem fizetett árúcsikket is befűd. A fölfedezésnek az lett a következménye, hogy nemcsak a titokzatos kőtényt lebbentették fel a kosárban, hanem a kőtényes hölgy bufoirejét is felkutatták: amidőn sok mindenféle napvilágot kerülő dolog került a napfényre és juttatta öngyáságát a sötétre. Erkölesi tanulság pedig az egész dologból: hogy még a kőtény is lehet árulója az asszonynak!

Ismeretlen hulla. Egy teljesen felbomlásnak indult ismeretlen női hullát fogtak ki f. hó 12-én a Tiszából, közel a vágónidhoz. Ruházata után itélve az illető az alsóbb néposztályhoz tartozott. A városi tanács rendeletéből a hullát lefényképezték s miután orvos-rendőri vizsgálat szerint a hullán kül-erőszak nyomai nem voltak észlelhetők, eltemetették.

Tizenhárom év óta alszik. Thelenges franciaországi községben egy Boyenval Margit nevű leány már tizenhárom év óta alszik s a doktorok minden kísérlete, hogy őt felébresszék, hiábavalónak bizonyul. 1883. május 29-én szüleinék háza előtt állott a leány. Csendőroket látott közeledni s azt hitte, hogy őt keresik egy régebben elkövetett bűne miatt. Nagyon megrémült és lerogyott az ajtó előtt. A esendőroket természetesen nem őt keresték és tovább haladtak az uton. A leányt azonban, ki heves ideggyöresöket kapott felemében, ágyba kellett fektetni, ahol mély álomba merült. Azóta nem is ébredt fel. Éppen születésnapja volt akkor. Alláig betakarva fekszik az ágyban. Arca igen sápadt; inkább halottnak hasonlít, mint alvóhoz. Ajkai és szemei csukva vannak. Nagyon megöregedett, mióta alszik. Eleinte meg-meg mozdult s azt hitték hogy végre fel fog ébredni, de ismét visszaszült mozdulatlansága és aludt tovább. Az alvó leányt mesterségesen táplálják.

Kifogott hulla. Lapunk két hét előtti számá-

ban közöltük, hogy Kószin Rádó szanádi illetőségű 24 éves kádár-legény mult hó 30-án öngyilkos szándékból a Beczke tájékán bele ugrott a Tiszába és bele is halt. Mint értesülünk, hulláját a héten kifogták Zentánál a hid közelében, a csókai oldalon és szülői háza szállították Szanádra, a hol még az nap eltemették.

Nincs többé fiaker. Azaz — most még van, hanem, hogy félesztendő vagy legkésőbb egy esztendő múlva lesznek-e fiakkerék, igazabban bérkocsi-lovak, vajmi kétséges. Mert ahonnan minden mozgalom kiindul, ahol kezdenek új divatot, ott, a világvárosok legelőkelőbbikében, Párisban e hó elején jeleut meg az első ló nélkül való bérkocsi. Ez a kocsi zárt kupéhoz hasonlít, négy lóerejű petroleummotorja van, a mely a hátulsó kerekek közé van erősítve. Valószínű, hogy nemsokára nagyon sok lesz Párisban az ilyen bérkocsi, mert — bár ilyen motoros kocsi most még nagyon drága — mégis kevesebbe kerül, mint azok a bérkocsik, amelyeket lovak visznek. Minden közönséges fiakkeresnek legalább három lovának kell lennie és ezek eltartása roppant drága. A motor azonban olcsóbb három jó lónál és a fűtőanyaga harmadrészebe sem kerül. Ez az új kocsi nemsokára a mi székesfővárosunkban is látható lesz.

Costanza a címe annak a jeles olasz regénynek, mely a „Könyves Kálmán” irod. könyvkeres. részvénytársaság legújabb vállalatában, a Magyar Regénytár-ban megjelent. A díszes kiállítású első füzet elejéhez a kiadó programot is csatolt, melyben ismerteti a vállalat célját és irányát, közölvén egyúttal azoknak a köteteknek a címzeit is, melyeket eddig a megindított regényszorozat keretébe fölvevett. Maga ez a névsor a melyben helyet foglalnak hazai (Jókai Mór, Tolnai Lajos, Várad Antal, stb.) kiváló íróink és a külföld (Tolsztoj Leó gróf, Carmen Sylva, Gabriele d'Annunzio stb.) jelesei, elég biztositék arra, hogy a vállalat sikerülni fog; a remek kiállítás, díszes nyomás, a szép kivitelű autotypia útján reprodukált eredeti szövegrajzok pedig bizonyára nagyban hozzájárulnak ezeknek a csinos és szemre is kedves füzeteknek az elterjedéséhez, a melyek már azért is megérdemlik, hogy a művelt magyar közönség a pártfogásába vegye, mert egy-egy ilyen 3 ives (48 oldalas) füzet ára 15 kr. Maga a legelső regény, melylyel a vállalat megindult, rendkívül érdekesnek ígérkezik; szerzője, Pierantoni-Mancini Grazia olasz írónő, egy római szenátorinak a neje, s Mancini-Oliva Beatrix híres költőnő leánya. Ez a regénye, a Costanza, mely lendületes, szép fordításban most jelenik meg először magyarul, olasz nyelven rövid másfél év alatt nyolcz kiadást ért. A darab főhőse tulajdonképen Sarah, a ragyogó szépségű, de szegény kikeresztelkedett zsidó leány, a ki szeretne nőül menni Rivara grófnak a ki bátyjának Marionak fegyvertársa és hajóstiszt. De a gróf gyermekkori ismerősébe, Costanzába szerelmes, a kit különben elhunyt nagybátyja is neki szánt. Costanzát szereti Mario is, csak hogy mivel szegény, nem meri bevallani a gazdag örökösönök, s visszavonul a gróf előtt, a kinek életével is adós, mert a lissai tengeri csatában ez mentette ki a habokból. Costanza azonban, bár becsüli és szereti a gróft, mint testvérét, szívét Marionak ajándékozta; Sarah pedig, látva, hogy a gróf nem veszi nőül, a gazdagság és élvezetek utáni vágyban odaveli magát egy gazdag zsidónak, az öreg Ezechielnak, a ki benne egykori ideáljának, Sarah elhunyt nagynénjének képását imádjá. Ezechielt az izgalom s a vallási fanatizmusból sarjadt lelkiismeretfurdalások még a menyegző előtt megölik. Costanza Barátai érzelmenek vélvén a gróf szerelmét, bevallja neki, hogy Mariot szereti és fölkeri, hogy bátorítsa föl a szerény hajóstisztet a nyilatkozásra. A gróf e helyett magára vállalja annak a sarki expedíciónak a vezényletét, a melyet Mario azért kért ki magának, hogy elávozhasse Costanza köréből, és elutazik; Costanza azután vallomásra bírja Mariot, a kinek rövid idő alatt neje lesz. Ebben az eseményekkel gazdag kertben játszik le a regény meséje, melyben különösen a három férfi; Rivara gróf, Mario és Ezechiel hamleti vívódása érdekel; az emberi szenvedélyek megdöbbentő harcát erősebb vonásokkal és megragadóbb hűséggel még alig rajzolták, mint az a kiváló olasz regényírónők sikerült; a vallási fanatizmus és a szerelem (Ezechielben), a féltékenység szenvedélye és a hála érzete (Marióban), a férfiu komoly szerelme és nagylelkű lemondása (Rivara grófnak) oly erős drámai helyzeteknek és bonyodalomnak a rugói lesznek, hogy az olvasó nem teheti le a könyvet a nélkül, hogy a regényt egy lélekzetre végig ne olvassa. E mellett a többi szereplők, mint: Nunziata mama, Sarah és Mario nagyanyja, Pio a félig bukott nagykereskedő, miss Rosalba, az angol nevelőnő stb. valóságos kabinet-alakok: olyanok, a minőkkel bárki is találkozhatott az életben. A legelső regénynek ez a gondos megválasztása mindenesetre megerősíti azt az itéletünket, hogy ezt a kiadványt sok tekintetben megkülönböztetett hely illeti meg a hozzá hasonló magyar nyelvű vállalatok között.

Felölsszerkesztő és laptulajdonos:

SZIGETHY ISTVÁN.

Árverési hirdetmény.

A zentai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy öv. Pelle Albertnének néhai Gere István elleni kérelme folytán a végrehajtási árverés a zentai kir. jbiróság területén levő s a zentai 10510 sztkvben foglalt és kiskorú Szokola Ferenc és Antal tulajdonát képező 9463/b/4 hrsz 1 hold 546 □-öl ingatlanra 303 ftt kikiáltási árban elrendeltetett és hogy ezen ingatlan az 1896. évi november hó 21-ik napján délelőtti 10 órakor a tkvi árverező helyiségébe megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is eladni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban letenni.

Zentán, a kir. jbság mint tkvi hatóságnál 1896. évi augusztus hó 23-ik napján.

Jánosy,
kir. jbiró.

Eladó szélmalom.

Zentán, a tornyosi úton, a Gyenes-féle tanyai iskola átellenében 2500 ö. i. szám alatt levő, kitünő fekvésű fehérre meszelt szélmalom, mely kétpár kőre van berendezve (az egyik szítás) jutányos áron eladó.

Bővebb értesítés a helyszínén, a szélmalomban nyerhető.

Zenta 1896. nov. 7.

Varga Sándor

malomtulajdonos.

2-3

Nincs többé szükség vegyi festészetre.

Mindenki otthon festhet

= minden színben és árnyalatban =
ruhát és fehérneműt

Tíz perc alatt.

Korszakalkotó találmány

500% megtakarítással.

MAYPOLE SOAP

angol festő szappan.

Legújabb találmány házi festésre.

Fest minden színben és árnyalatban.

Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő szappannal ruhát, bluzt, függőnyt, zsebkendőt, selyem- és czer-na keztűnt, inget, harisnyát, gallért, selyem szöveteket, szalagot, esikpét, atlaszt, bársonyt, strucz-tollat, háneskalapokat stb. megfesthet. A festés színtartó és el nem fakul! Minden ruhát ujjá és modernné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rongja. Egy darab ára 40 kr (Fekete 50 kr) s ezzel egy női blouse megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve.

Szabadalmazott az egész világon!

Vezérképviselőség

Austria-Magyarország, Balkán államok, Görög és Türökországban

Zentán: Gróf József úrnál.

Sonnenschein Lipót Budapest, V., Balvány-utca 5.

Mindenütt kapható.

Egy mintadarab 45 kr.

(helyeg) beklldése ellenében bérmentve küldetik.

3-5

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti keresk. és váltó kir. törvényszék 1896. évi 91322. számú végzése következtében Dr. Mendl Arthur ügyvéd által képviselt Hygieia fémipar részvény-társaság javára Spitzer Ignác és neje ellen 1400 ftt s jár. erejéig 1896. évi október hó 15-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 1195 ftt 40 kr-ra becsült szodagyári berendezések és tanművekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zentai kir. jbiróság 15281. 1896. sz. végzése folytán 1400 ftt tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 173 ftt 78 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Adán végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközésére 1896. évi November hó 30 napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zentán, 1896. évi november hó 10-én.

Braun Soma
kir. bírósági végrehajtó

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszék 1892. évi 5539. számú végzése következtében Deutsch Zsigmond ügyvéd által képviselt Bús Mátyás javára Solti Antal ellen 1879 ftt 52 kr. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2000 ftt-ra becsült 638. sz. cséplő és 641. sz. gőzmozgony és felszereléséből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a zentai kir. jbiróság 1863/1896. sz. végzése folytán 1879 ftt 52 kr. tőkekövetelés, összesen 65 ftt 40 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Ó-Kanizsán a község házában leendő eszközésére 1896. évi december hó 3. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Zentán, 1896. évi november hó 12-én.

Braun Soma
kir. bírósági végrehajtó.

ÉRTESTÍTÉS.

A „Zentai ipar- és közgazdasági takarékpénztár részvény társaság“ közhírré teszi: miszerint üzletkörébe felvette az amortizációs jelzalog kölcsönök nyújtását földbirtokokra a következő feltételek mellett:

I. 1000 forinttól 10,000 forintig

15 évi törlesztés mellett tőke és kamattal együtt	10.50 %
20 " " " " " "	8.90 %
25 " " " " " "	7.90 %
30 " " " " " "	7.30 %
35 " " " " " "	6.80 %
40 " " " " " "	6.45 %
45 " " " " " "	6.20 %
50 " " " " " "	6. — %

Ezen kölcsönök készpénzben lesznek a kölcsöntkérőknek engedélyezve s nem záloglevélben.

II. A záloglevelekben engedélyezett törlesztéses jelzalog kölcsönök után a tőke részlet, kamat, szóval a teljes törlesztés fejében előleges feléves részletekben fizetendő évi hányadok ez idő szerint további intézkedésig a következők:

1000 forinttól 10,000 forintig.

35 évi törlesztés mellett	6.35 %	fizetési hányad
40 " " " "	6.05 %	" "
45 " " " "	5.75 %	" "
50 " " " "	5.55 %	" "

10,000 forinttól 50,000 forintig.

35 évi törlesztés mellett	6.15 %	fizetési hányad
40 " " " "	5.85 %	" "
45 " " " "	5.55 %	" "
50 " " " "	5.35 %	" "

50,000 forinttól 100,000 forintig.

35 évi törlesztés mellett	5.90 %	fizetési hányad
40 " " " "	5.60 %	" "
45 " " " "	5.30 %	" "
50 " " " "	5.10 %	" "

III. 10 év alatti visszafizetésre 1000 fttól, 10,000 fttig terjedhető jelzalog kölcsönök is engedélyeztetnek földbirtokokra évi 6% kamat mellett.

Ezen kölcsönöknél a tőke a visszafizetésre meghatározott évekhez képest, megfelelő egyenlő felévi részletekben fizetendő vissza. A kamat mindig a fennmaradó tőkehátralék után számítottatik és felévi részletekben előre fizetendő.

Intézetünk módot és alkalmat kíván nyújtani a kölcsönt keresőknek előnyös természetű kölcsönök szerzésére, mely az eddigi közvetítők által nyújtott hason természetű kölcsönöknél sokkal előnyösebb, mert a kölcsönt vevő fél itt helyben lesz adós s nem kell neki postán fizetést küldözgetni, hanem az intézetünkönél fizeti tőke kamat tartozását. A felvett kölcsönről minden adós egy könyvecskét kap és ezen könyvecskében fog a mindenkori részletfizetés általunk nyugtáztatni.

Felhivatnak tehát a kölcsönt keresők, kik olesó kamattal bármily összegű kölcsönt óhajtanak felvenni, miszerint kölcsön iránti kérésükkel forduljanak intézetünk igazgatóságához.

Oly kölcsönt élvezők, kik a már felvett tartozásuk után magas kamatot fizetnek kölcsöneiknek convertálása, illetve olesóbb kamatra való átváltoztatása is elfogadjatik, mert intézetünk a magas kamatu kölcsönök convertálását, illetve ennek olesóbb tőke és kamatra való átváltoztatását is eszközli.

Zentán, 1896. október hó 1.

„Zentai ipar- és közgazdasági takarékpénztár részvénytársaság.

Vartus Alajos igazgató.